

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Komunikat

(2005/C 271/37)

Dnia 6 października 2005 r. zakończył pracę Hans Jung, sekretarz Sądu Pierwszej Instancji, a Emmanuel Coulon, który został mianowany sekretarzem Sądu Pierwszej Instancji decyzją Sądu z dnia 5 lipca 2005 r., zgodnie z art. 224 akapit czwarty Traktatu WE, art. 14 akapit czwarty Traktatu EWEA oraz art. 20 i 7 § 3 regulaminu Sądu, złożył ślubowanie i objął to stanowisko na okres sześciu lat, do dnia 5 października 2011 r.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2005 r. – Republika Cypru przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-300/05)

(2005/C 271/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypru [Przedstawiciel: Petros Kliridis]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 651/2005 ⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone rozporządzenie zmienia rozporządzenie nr 60/2004 ⁽²⁾ ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia nowych Państw Członkowskich. Skarżąca wnosi o stwierdzenie jego nieważności powołując się w pierwszej kolejności na brak kompetencji Komisji do jego wydania. W szczególności skarżąca utrzymuje, że na mocy art. 41 Aktu o Przystąpieniu z 2003 r. Komisja jest upoważniona do przyjmowania środków przejściowych, które są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnej polityki rolnej. Jednak, zdaniem skarżącej, Komisja nie wykazała, że przyjęte środki tego rodzaju były niezbędne, a zatem nie miała kompetencji do ich przyjęcia. Ponadto skarżąca podnosi, że art. 41 należy dokładnie tak rozumieć, że dopuszcza jedynie przyjęcie środków, które są korzystne dla nowych Państw Członkowskich. Jednak zdaniem skarżącej środki przyjęte w nowym

rozporządzeniu nie są korzystne dla nowych Państw Członkowskich, lecz przeciwnie — są dla nich ciężarem.

W podobnym kontekście skarżąca powołuje się na niewystarczające uzasadnienie, ponieważ nie wyjaśniono w dostateczny sposób, jakie powody doprowadziły do przyjęcia omawianego rozporządzenia. Oprócz tego skarżąca podnosi, że została naruszona zasada proporcjonalności, ponieważ, w jej opinii, Komisja nie wykazała, że w ogóle było niezbędne przyjęcie jakichkolwiek środków, podczas gdy Komisja mogła w każdym razie przyjąć inne środki, aby uniknąć powstania nadwyżek cukru w nowych Państwach Członkowskich bez potrzeby przyjmowania takich środków, jakie zawiera wspomniane rozporządzenie.

Skarżąca twierdzi ponadto, iż rozporządzenie narusza została zasadę niedziałania prawa wstecz, ponieważ nakłada obowiązki w zakresie ilości cukru zgromadzonych przed jego wejściem w życie.

Wreszcie Skarżąca zarzuca Komisji naruszenie zasady równego traktowania oraz zakazu niedyskryminacji, ponieważ, jak utrzymuje, omawiane rozporządzenie przewiduje zróżnicowane traktowanie przedsiębiorstw z nowych Państw Członkowskich i ze starych Państw Członkowskich, jeśli chodzi o konsekwencje wynikające z analogicznej, jeśli nie z identycznej sytuacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651 z dnia 28 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 60/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, Dz.U. L 108 z 29.4.2005, str. 3

⁽²⁾ Dz.U. L 9, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2005 r. — Guigard/ Komisja

(Sprawa T-301/05)

(2005/C 271/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Guigard (Paryż, Francja) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, avocat, A. Jaume, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty Europejskiej za zawinione działanie Komisji w związku z niezgodnym z prawem nieprzedłużeniem umowy o pracę zawartej przez Komisję ze skarżącym,
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty odszkodowania wraz z odsetkami za szkody poniesione w sferze zawodowej (we wskazanej początkowo wysokości 350 000 EUR) oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (w wysokości pozostawionej słuźnej i bezstronnej ocenie Sądu),
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu naprawienie szkody, jaką zdaniem skarżącego poniósł on w wyniku nieprzedłużenia umowy o pracę, zawartej przez niego ze stroną pozwaną w ramach współpracy technicznej między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Nigru, które w opinii skarżącego nastąpiło w sposób niezgodny z prawem.

W tym względie skarżący przypomina, że od 1992 r. wykonywał liczne powierzone mu zadania jako zatrudniony przez Komisję na podstawie umowy o pracę specjalista w ramach EuropAid. Dnia 7 marca 2002 r. skarżący podpisał z Komisją umowę o pracę na okres dwunastu miesięcy na stanowisku asystenta technicznego w ministerstwie zaopatrzenia i transportu w Niamey. Skarżący podkreśla, że odpowiednio wykonywał powierzone mu zadania. Przedłużenie tej umowy było przedmiotem urzędowego wniosku ze strony wspomnianego ministerstwa jako Krajowego Urzędnika Zatwierdzającego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR).

Na poparcie swych żądań skarżący wskazuje po pierwsze na naruszenie przez Komisję czwartej Konwencji z Lomé poprzez nieprzestrzeganie przez Komisję zasad podziału kompetencji między Krajowym Urzędnikiem Zatwierdzającym EFR i szefem delegacji, który nie mógł sprzeciwić się przedłużeniu umowy, ponieważ art. 313.2 lit. k) Konwencji przyznaje Krajowemu Urzędnikowi Zatwierdzającemu EFR kompetencję wyłączną specjalistów zakresie naboru specjalistów pomocy technicznej, z obowiązkiem powiadomienia o tym szefa delegacji. Ponadto, zdaniem skarżącego, Komisja w każdym razie nie dotrzymała wymaganego terminu 30 dni, wyznaczonego w art. 314 Konwencji, na udzielenie odpowiedzi na wniosek Krajowego Urzędnika Zatwierdzającego w sprawie przedłużenia umowy.

Skarżący wskazuje ponadto na naruszenie zasady dobrego administrowania, obowiązku uwzględniania interesów urzędników oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2005 r. — Balabanis i Le Dour/Komisja**(Sprawa T-305/05)**

(2005/C 271/40)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Panagiotis Balabanis (Bruksela, Belgia), Olivier Le Dour (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: X. Martin M., S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji dotyczącej nieuwzględnienia zasług skarżących w ramach postępowania w sprawie awansu w 2004 r. oraz decyzji o odmowie awansowania skarżących do wyższej grupy zaszeregowania w ramach ich kategorii,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący, którzy zostali powołani na urzędników w okresie próbnym w dniu 16 marca 2002 r. i zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 45 regulaminu pracowniczego w dniu 16 marca 2004 r. wykazali minimalny wymagany staż pracy w swojej grupie zaszeregowania w wysokości dwóch lat, sprzeciwiają się odmowie ze strony organu powołującego uznania ich za kwalifikujących się do awansu w 2004 r. oraz awansowania ich do wyższej grupy zaszeregowania w tej kategorii.

Na poparcie swych żądań skarżący wskazują na naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego. Skarżący twierdzą w istocie, że zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu okres próbny należy uwzględnić w celu obliczenia minimalnego stażu pracy w danej grupie zaszeregowania.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2005 r. przez I. Scippacercolę i I. Terezakisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-306/05)**

(2005/C 271/41)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Skarżący: Izabela Scippacercola i Ioannisa Terezakisa (Bruksela, Belgia) [reprezentowana przez A. Krystallidisa, lawyer]

Pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich